

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

- (Cω.) βαδίζειν <εἰμ'> ἕτοιμος οἱ λέγεις.
 ἀλλ', ἀντιβολῶ, συναγώνισαί μοι.
- (Γο.) τίνα τρόπον;
 (Cω.) ὄντινα τρόπον; προάγωμεν οἱ λέγεις.
 (Δα.) τί οὖν;
 ἐργαζομένοις ἡμῖν παρεστήξεις ἔχων
 χλανίδα;
- (Cω.) τί δὴ γὰρ οὐχί;
 Δα. ταῖς βώλοισ βαλεῖ 365
 εὐθύς σ', ἀποκαλεῖ τ' ὄλεθρον ἀργόν. ἀλλὰ δεῖ
 σκάπτειν μεθ' ἡμῶν σ'. εἰ τύχοι γάρ, τοῦτ' ἰδὼν
 ἴσως ἂν ὑπομείνεις καὶ παρὰ σοῦ τινα
 λόγον, νομίσας αὐτουργὸν εἶναι τῷ βίῳ
 πένητα.
- (Cω.) ἕτοιμος πάντα πειθαρχεῖν. ἄγε. 370
 Γο. τί κακοπαθεῖν σαυτὸν βιάζηι;
 Δα. βούλομαι
 ὡς πλείστον ἡμᾶς ἐργάσασθαι τήμερον
 τοῦτόν τε τὴν ὄσφυν ἀπορρήξανθ' ἅμα
 παύσασθ' ἐνοχλοῦνθ' ἡμῖν προσιόντα τ' ἐνθάδε.
 Cω. ἔκφερε δίκηλλαν.
 (Δα.) τὴν παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἴθι. 375
 τὴν αἵμασιαν ἐποικοδομήσω γὰρ τέως
 ἐγώ. ποητέον δὲ καὶ τοῦτ' ἐστί.
- (Cω.) δός.
 ἀπέσωσας.
- <Δα.> ὑπάγω, τρόφιμ'. ἐκεῖ διώκετε.
 (Cω.) οὕτως ἔχω· παραποθανεῖν ἤδη με δεῖ
 ἢ ζῆν ἔχοντα τὴν κόρην.
- (Γο.) εἴπερ λέγεις 380
 ἂ φρονεῖς, ἐπιτύχοις.